

Arrest

nr. 219 218 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 24 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Congolees staatsburger te zijn geboren te Kinshasa, waar u ook uw hele leven heeft gewoond. U verklaart tot 1993 naar school te zijn en daarna een opleiding tot kapster te hebben gevolgd. Anderhalf jaar voor uw vertrek baatte u een eigen kapsalon uit. Uw beide ouders zijn overleden. Uw vader overleed in 2012 en uw moeder in 2015. U heeft een zus maar deze is in 2013 verdwenen. U bent een gescheiden vrouw met vier kinderen. Uw ex-echtgenoot verblijft momenteel in Kisangani en uw kinderen liet u bij een vriendin in Kinshasa.

In december 2015 ging u bij een vriend van uw vader wonen, P. M.. Deze vriend was lid van de oppositiepartij UPDS (Union pour la démocratie et le progrès social) en stond aan het hoofd van de afdeling van de partij in de wijk. Sinds juli 2016 werd u door hem verplicht lid te worden van deze partij. U woonde eveneens twee vergaderingen van de partij bij. Toen op 19 december 2016 president Kabila geen afstand wou doen van de macht nam u de volgende dag deel aan een manifestatie. U werd na afloop van deze manifestatie samen met uw zoon T. en de twee dochters van P. M. gearresteerd. P. M. kreeg een aanval en werd achter gelaten. U werd naar de gevangenis gebracht maar na twee dagen detentie werd u door een soldaat die u herkende van lang geleden vrijgelaten. Hij bracht u naar de bosjes en bleef er voor u zorgen door u het nodige eten te brengen. U bleef er anderhalve maand. Op 07 februari 2017 kwam een andere man waarmee u samen het land zou verlaten. U kreeg een paspoort toegestopt en werd naar de luchthaven gebracht. U reisde naar België, waar u op 15 februari 2017 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw origineel paspoort met een Schengenvisum geldig van 15 november 2016 tot 16 december 2016 en uw originele kiezerskaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Congolese autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van UDPS en uw deelname aan een manifestatie, maar er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen daadwerkelijk persoonlijk gevisieerd te worden.

Vooreerst kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het gegeven dat u ook maar enigszins politiek geëngageerd zou zijn.

U verklaart louter onder dwang lid te zijn geworden van UDPS. Na het overlijden van uw ouders trok u bij een vriend van uw vader, P., in die een lidmaatschap bij UDPS als voorwaarde stelde om bij hem te kunnen verblijven. U verklaart niet uit overtuiging lid te zijn geworden maar louter omdat de vriend van uw vader dit van u vroeg. Het is zelfs enkel omdat P. u zou bedreigd hebben en u tot een lidmaatschap dwong dat u zich bij de partij heeft aangesloten (CGVS I p.19 en CGVS II p.5-6). U verklaart daarbij nooit eerder lid te zijn geweest van een politieke partij en ook geen lid te zijn geworden indien P. u niet had gedwongen. U heeft simpelweg zijn voorwaarde om een lidmaatschap aan te gaan aanvaard (CGVS II p.6-7). Hieruit spreekt dan ook geen enkel politiek engagement maar haalt u louter opportunistische redenen aan om zich bij deze partij aan te sluiten. **Daarbij kunt u evenmin aangeven op welke manier P. u gedwongen heeft om lid te worden van de partij.** Wanneer u wordt gevraagd waarom het voor P. belangrijk was dat u zich aansloot en op welke manier hij u dan wel gedwongen heeft tot een lidmaatschap kan u enkel aanhalen dat u zich diende aan te sluiten in ruil voor het onderdak dat hij u bood. U slaagt er niet in te verduidelijken op welke manier hij druk op u zou hebben uitgeoefend (CGVS II p.6). Indien u uitdrukkelijk stelt dat P. u dwong en bedreigde om lid te worden kan worden verwacht dat u eveneens kan aangeven op welke manier hij u hiertoe heeft overhaald. **Bovendien is het hierbij opmerkelijk dat u er niet eens in slaagt aan te geven sinds wanneer u bij P. verbleef en bijgevolg sinds wanneer u bij UDPS betrokken was.** Eerst verklaart u na de dood van uw vader in augustus 2012 bij hen te zijn ingetrokken (CGVS I p.4), om verder in het gehoor aan te geven dat u er pas na het overlijden van uw moeder, met name in december 2015, ging wonen (CGVS I p.4-5 en p.8-9). Dat u niet duidelijk zou kunnen aangeven hoe lang u zich in een politiek getint milieu zou hebben bevonden doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid zich daadwerkelijk in een dergelijk milieu te hebben begeven.

Evenmin slaagt u er in uw eigen politieke activiteiten aannemelijk te maken. Zo bent u niet eenduidig met betrekking tot de vergaderingen waar u aan zou hebben deelgenomen. Enerzijds verklaart u niet naar vergaderingen van de partij te zijn gegaan omdat deze ergens anders plaatsvonden (CGVS II p.5), om anderzijds aan te geven dat u verplicht werd deel te nemen aan deze vergaderingen (CGVS I p.9 en CGVS II p.9). Indien u al enige vergaderingen zou hebben bijgewoond bent u evenmin eenduidig in de frequentie van deze vergaderingen. Waar u eerst verklaart slechts twee keer een vergadering te hebben meegemaakt (CGVS I p.9 en CGVS II p.9) geeft u later aan dat er maandelijks vergaderingen waren in uw perceel en dat u verplicht werd hieraan deel te nemen (CGVS II p.5 en p.9). Deze onduidelijke verklaringen omtrent uw eigen activisme zorgen er opnieuw voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan enig activisme uwentwege. **Daarnaast slaagt u er ook niet in te overtuigen wat betreft uw beweegredenen alsnog aan een manifestatie deel te nemen.** U verklaart op de hoogte te zijn dat er eerder al manifestaties hadden plaatsgevonden in die periode maar dat op 20 december 2016 voor u de eerste keer was om aan een manifestatie deel te nemen (CGVS II p.11-12). U verklaart voordien nooit deel te hebben genomen omdat u de incidenten tijdens dergelijke betogingen zag en geen risico's wou nemen (CGVS II p.11). U overtuigt dan ook niet met uw verklaring waarom u alsnog zou besluiten aan een betoging deel te nemen. U kan enkel aangeven dat u nu 'zeker' was dat de president de macht niet zou afstaan (CGVS I p.22 en CGVS II p.12), zonder daarbij aan te geven wat er voor zorgde dat u zich nu wel zou engageren. Er kunnen dan ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen uiteindelijk besloten te hebben mee te gaan manifesteren en zich dus verder politiek te engageren.

Ook op basis van uw kennis van het politieke landschap en de politieke ontwikkelingen dient te worden geconcludeerd dat u geen enkel politiek engagement vertoont. U blijkt niet op de hoogte te zijn waarvoor de afkorting van UDPS staat (CGVS II p.7). Ook wanneer het over de inhoud van de partij gaat blijkt u ook hier zo goed als geen kennis over te hebben. Wanneer u wordt gevraagd wat u weet over de werking en de doelstellingen van de partij blijft u steken in algemeenheden en slaagt u er niet in blijk te geven van enig inzicht in de ideologische achtergrond van de partij. U kan enkel aangeven dat men vertrouwen moet hebben in hun voorzitter zodat hij het land kan veranderen en iedereen in betere omstandigheden kan leven, zonder hierbij concrete doelstellingen of projecten te kunnen aanhalen (CGVS II p.7). Evenmin bent u bekend met vooraanstaande personen binnen de partij. U kent enkel Tshisikedi en zijn zoon maar kan niemand anders noemen (CGVS II p.8-9). Eveneens bent u ook niet op de hoogte van de interne strubbelingen binnen de partij. U verklaart niet te weten of het een verenigde partij betreft of dat er verschillende afsplitsingen binnen de partij bestaan (CGVS II p.8). U noemt Felix Tshisikedi als de enige nieuwe leider van de partij na het overlijden van zijn vader (CGVS I p.23). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Actualité CD – RDC: Tshibala qualifie 'd'erreur' l'agrément de 4 UDPS par le ministère de l'intérieur – 16.05.2018) blijkt echter dat de partij na de dood van Tshisikedi in verschillende fracties is uiteengevallen. Dat u niet zou weten tot welke fractie u zelf behoort is uiterst opmerkelijk en getuigt van bitter weinig betrokkenheid bij de partij. Opvallend genoeg kunt u ook de vlag van de partij niet correct beschrijven. Dit terwijl u verklaart dat in uw perceel steeds affiches of foto's van de partij te vinden waren (CGVS I p.13). U verklaart dat het een witte vlag betreft met een blauwe hand op. Niet alleen is dit slechts een heel summiere beschrijving van deze vlag, dit stemt zelfs niet overeen met de vlag die bij het Commissariaat-generaal bekend is en werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op deze vlag is namelijk geen arm of een hand te zien. **Uw absolute onwetendheid met betrekking tot de achtergrond van uw partij, terwijl u nochtans verklaart geïnteresseerd te zijn geraakt in politiek eens u lid werd van de partij (CGVS II p.9), ondermijnt verder uw verklaringen zich in een politiek geëngageerd milieu te hebben bewogen.**

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat u politiek zou geëngageerd zijn of ook maar iets betrokken zou zijn bij de UDPS. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de Congolese autoriteiten u een dergelijk politiek profiel zouden aanmeten en u om die reden vervolging zou dienen te vrezen. Evenmin kunt u zelf enige redenen aanhalen waarom dit het geval zou zijn. Nergens verklaart u waarom u vreest geëngageerd te zullen worden door de autoriteiten. U verklaart dat op het moment van de manifestatie iedereen willekeurig werd gearresteerd (CGVS I p.13), maar dat men na die arrestatie werd voorgesteld om familie op te bellen zodat zij betaalden voor de vrijlating. Zij dreigden er mee dat u in detentie zou blijven indien u niet betaalde (CGVS II p.15). Dit wijst er echter niet op dat u gearresteerd werd of in detentie zou blijven omwille van uw politiek profiel. Zodoende kan ook niet worden aangenomen dat u verder door de autoriteiten zou geëngageerd worden. U kan daarnaast evenmin zelf een inschatting bieden van het risico dat u liep. U verklaart niet te weten wat er gebeurd zou zijn indien u niet uit detentie was ontsnapt.

U slaagt er dan ook niet in om aan te geven om welke reden u geloofde dat u gevisieerd werd en dat u verdere vervolging riskeerde. U verklaart slechts dat degene die u uit detentie hielp besloot dat u diende te vertrekken zonder dat u zelf goed en wel beseftte dat u het land zou verlaten. U slaagt er dan ook niet in aan te geven waarom deze man dacht dat uw leven in gevaar was (CGVS II p.17-18). **Op zijn minst kan van u verwacht worden dat u enige inspanningen levert om het risico dat u zou lopen in te schatten, dat u dit naliet zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u negatief onder de aandacht van de Congolese autoriteiten zou staan en enig risico zou lopen.** Dit vermoeden wordt nog versterkt door het feit dat u evenmin enige inspanningen leverde om informatie te verkrijgen van anderen waar u nauw bij betrokken was en in dezelfde situatie zouden verkeerd hebben als u. U weet niet of anderen die deelnamen aan vergaderingen van de partij enige problemen kregen. U weet zelfs niet of zij al of niet werden gearresteerd en of zij voor deze manifestatie al enige problemen zouden hebben gekend. Zelfs over het lot van de kinderen van P., waar u samen mee gearresteerd werd, bent u niet op de hoogte (CGVS II p.10 en p.14). Nochtans verbleef u nog anderhalve maand in de regio terwijl u vaak bezoek kreeg van de soldaat die u hielp ontsnappen (CGVS II p.16-17). Zodoende had u wel degelijk de mogelijkheid om zich te informeren naar anderen in een gelijkaardige situatie. Temeer omdat u net contact had met een soldaat werkzaam op het politiekantoor waar u had vastgezet kon u gemakkelijk trachten informatie te verkrijgen over de anderen die met u gearresteerd werden om uw eigen situatie beter in te schatten. **Indien u vreesde voor uw leven valt te verwachten dat u minstens enige pogingen onderneemt om informatie in te winnen over lotgenoten. Dat u hier niet de minste stappen toe nam doet afbreuk aan uw verklaringen in Congo gevreesd te hebben voor uw leven.**

Uit het bovenstaande komt dan ook duidelijk naar voren dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen politiek geëngageerd te zijn geweest en om die reden vervolging te vrezen.

Niet alleen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw politiek engagement, eveneens zijn de feiten die u aanhaalt weinig geloofwaardig. U slaagt er vooreerst niet in eenduidige verklaringen af te leggen over de manier waarop jullie werden gearresteerd. U weet niet duidelijk te stellen of u nu binnen of buiten uw perceel werd opgepakt. Enerzijds verklaart u op de terugweg naar huis, net voor uw perceel op straat te zijn opgepakt (CGVS I p.8 en CGVS II p.12), om anderzijds te verklaren dat soldaten u tot in het perceel volgden, er de foto's van Tshisikedi zagen en u om die reden te hebben opgepakt en zelfs het salon hebben geplunderd (CGVS I p.10). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen brengt u nog een andere versie van de feiten, namelijk dat u naar buiten diende te lopen nadat soldaten traangas in het perceel hadden gegooid (CGVS I p.11). **Dat u het verloop van uw arrestatie niet duidelijk weet te schetsen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze arrestatie. Bovendien legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af omtrent de arrestatie van P..** U verklaart initieel dat P. niet werd gearresteerd omdat hij een aanval [crise] kreeg. U verklaart letterlijk dat hij werd achtergelaten terwijl u en andere jongeren werden gearresteerd (CGVS I p.12). Later verklaart u echter dat P. samen met u en zijn kinderen werd opgepakt maar weer werd vrijgelaten. U verklaart expliciet dat P. bevrijd werd nadat hij samen met u en zijn twee kinderen werd opgepakt (CGVS II p.3-4). U bent hieromtrent zodoende allerminst eenduidig. Het pleit evenmin in uw voordeel dat de vraag naar de arrestatie van P. u zes keer diende gesteld te worden vooraleer u enigszins een antwoord verschaftte. Van een dergelijk belangrijk aspect binnen uw verklaringen kan verwacht worden dat u dit duidelijk en consistent kan brengen. Deze verklaringen omtrent de al dan niet arrestatie van P. zijn daarenboven in strijd met de sfeer die u schetst gedurende deze arrestatie die volgens uw verklaringen erg bruut verliep en waarbij er geen rekening werd gehouden met het feit of iemand verwond is of bloedde (CGVS I p.12). Het is dan ook weinig logisch dat een spilfiguur binnen de lokale werking van UDPS niet zou zijn meegenomen. **Tot slot is ook de manier waarop u uit uw arrestatie zou zijn bevrijd uiterst ongeloofwaardig.** U verklaart dat een soldaat u herkende wanneer u in detentie zat en hij u hielp ontsnappen (CGVS I p.15). Echter, het is weinig geloofwaardig dat iemand die u amper kende dergelijke risico's voor u zou nemen. U verklaart dat u hem niet kende maar dat het een vriend is van uw oom. Hij zou u echter sinds u nog geen tien jaar oud was nooit meer hebben gezien (CGVS II p.16). Daarenboven is het uiterst opvallend dat u verklaart dat de autoriteiten wel degelijk op de hoogte zouden zijn van uw verblijfplaats na uw ontsnapping. U verklaart dat deze soldaat zijn collega's had ingelicht dat hij u zou laten ontsnappen in ruil voor seksuele diensten (CGVS II p.16-17). Zodoende waren deze autoriteiten wel degelijk op de hoogte van uw verblijfplaats zodat het feit dat er niet verder naar u gevraagd of gezocht werd de geloofwaardigheid van uw vervolging volledig ondermijnt. Voorts kan men zich afvragen waarom u überhaupt onderdook, gezien uw schuilplaats bekend was bij de autoriteiten.

Zodoende heeft u noch uw politiek profiel noch uw arrestatie aannemelijk weten te maken, wat er voor zorgt dat ook uw vrees voor vervolging door de Congolese autoriteiten ongelooftwaardig wordt bevonden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Vooreerst kunnen uw paspoort en uw kiezerskaart op geen enkele manier de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aantonen, zij vormen enkel een bewijs van uw identiteit. Verder toont het loutere feit dat u niet met het neergelegde paspoort zou hebben gereisd niet aan dat u het land verliet uit een vrees voor vervolging, niets verhindert namelijk dat u met een eigen ander paspoort zou zijn gereisd.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de beoordeling of u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen dient in verband met de veiligheidssituatie in Kinshasa te worden onderzocht of de voorwaarden van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 vervuld zijn: bestaat er een ernstige bedreiging van het leven of van de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die kan worden beschouwd als ernstige schade die kan leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De situatie van willekeurig geweld moet, in tegenstelling tot het begrip doelgericht geweld, worden gedefinieerd als willekeurig geweld dat een zodanig hoog niveau bereikt dat er ernstige en bewezen redenen zijn om te veronderstellen dat een burger die wordt teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, alleen wegens zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel risico op ernstige bedreiging zou lopen. (HvJ-EU, 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité vs. commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, par. 30, zie ook HvJ-EU, 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji vs. staatssecretaris van Justitie, par. 35 tot 40 en par. 43). Uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd ('COI Focus – Republique Démocratique du Congo (RDC), Situation sécuritaire à Kinshasa dans le contexte électoral (période du 10 février 2017 au 30 novembre 2017) – 07.12.2017' en 'COI Focus – Republique Démocratique du Congo (RDC), Déroulement des manifestations de protestation à Kinshasa entre le 30 novembre 2017 et le 31 janvier 2018 – 01.02.2018'), blijkt dat de huidige situatie in Kinshasa niet kan worden beschouwd als “willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Verschillende van de geraadpleegde bronnen kwalificeren de situatie als rustig en stabiel. De gewelddadige incidenten die tussen 10 februari 2017 en 31 januari 2018 de Congolese hoofdstad hebben opgeschud dienen gezien te worden binnen de specifieke context van de betwisting van het niet organiseren van presidentiële en legislatieve verkiezingen en het vasthouden aan de macht van president Kabila na 19 december 2016, of binnen het kader van andere specifieke evenementen. Er dient dus te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 niet van toepassing is.

U heeft verder geen enkel bewijs aangebracht dat er op zou kunnen wijzen dat u persoonlijk, omwille van redenen eigen aan uw persoonlijke situatie, een reëel risico op willekeurig geweld zou lopen in Kinshasa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op zouden kunnen wijzen dat u omwille van uw persoonlijke omstandigheden het risico zou lopen slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een enig middel wordt afgeleid “uit de schending van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikel 3 EVRM; artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten), beoordelingsfout”.

Verzoekster weerlegt de bestreden beslissing als volgt:

"1. Wat betreft verzoekster persoonlijke politieke engagement, dient te worden opgemerkt dat verzoekster haar eigen politieke overtuiging of politiek engagement nooit heeft overdreven of belangrijker heeft voorgesteld dan het in werkelijkheid is. Ze heeft altijd verklaard dat zij zelf nooit politiek actief was en aanvankelijk geen lid was van een bepaalde partij, en dat ze ook niet per se lid zou zijn geworden uit eigen beweging, als ze zich daar niet op een bepaald moment (moreel) toe verplicht zou hebben gevoeld door haar verblijf bij P. M..

Dit neemt niet weg dat ze altijd al een uitgesproken politieke voorkeur had, m.n. een sympathie voor partij en die opkwamen tegen Kabila. Zij verklaarde inderdaad Kabila nooit geapprecieerd te hebben, en bij verkiezingen doorheen de jaren steeds voor zijn tegenstander gestemd te hebben (aanvankelijk Bemba, later Tshisikedi).

Verzoekster had dan misschien geen activistisch politiek profiel, ze was wel uitgesproken anti-Kabila.

Zij verklaart dat zij zich, nadat P. M. haar in huis had gehaald, moreel verplicht heeft gevoeld zich aan te sluiten bij de UDPS, waarvan P. actief lid was. Wanneer zij spreekt over het feit dat P. haar "gedwongen" zou hebben, dan spreekt zij eigenlijk over het feit dat zij er alles aan wilde doen om hem gunstig te stemmen, opdat zij bij hem zou mogen blijven wonen. Verzoekster bevond zich hiervoor inderdaad in een zeer precaire situatie, als alleenstaande vrouw met vier kinderen ten laste en zonder dak boven haar hoofd: (...)

Haar onderkomen bij P. was derhalve van essentieel belang. Daar hij zeer actief betrokken was bij de UDPS, ondervond zij een zeer sterke druk om zich ook aan te sluiten bij de partij. P. verwachtte bovendien expliciet dat zij zich aansloot bij de partij, nu zij bij hem inwoonde. Hijzelf en al zijn kinderen waren lid van de partij, en hij verwachtte van iemand die onder zijn dak verbleef dat die zich ook aansloot (CGVS II, p. 6).

Verzoekster ondervond dus wel degelijk een zekere "dwang" om lid te worden van de UDPS, daar zij niet wilde riskeren dat een weigering slecht zou worden opgevat en erin zou resulteren dat zij opnieuw op straat zou belanden. Verzoekster heeft zeer duidelijk gemaakt dat dit de "dwang" was die zijn vanwege P. M. ervaren heeft, m.n. de dreiging dat zij op straat zou belanden indien zij zich niet aansloot. Verzoekende partij meent dat deze dreiging een zeer valabele reden is voor verzoekster om zich te laten overhalen zich aan te sluiten bij de UDPS, zeker gezien het feit dat deze partij in lijn lang van haar eigen politieke overtuiging en de stap om zich bij de partij aan te sluiten derhalve niet zo groot was. Het was voor haar een kleine toegeving in ruil voor het onderdak dat haar door P. geboden werd.

Verzoekende partij begrijpt dan ook niet waarom verwerende partij van mening is dat verzoekster niet verduidelijkt op welke manier hij druk op haar zou hebben uitgeoefend. Ze meent dat dit verwijt volstrekt ongegrond is.

Bovendien is het aannemelijk dat het voor P. M. belangrijk was dat zij zich bij de partij zou aansluiten. Hij was zelf actief lid van de partij, en ook zijn kinderen waren actief betrokken. In zijn huis vonden regelmatig vergaderingen plaats. Het is zeker aannemelijk dat hij het belangrijk vond, zowel op basis van zijn eigen overtuiging als naar buitenstaanders toe, dat personen die bij hem inwoonden actief betrokken waren bij de UDPS. In dit opzicht is het ook belangrijk volgende verklaring van verzoekster in aanmerking te nemen: (...)

Het is duidelijk dat ook van de partijleden die in de buurt van P. woonden een druk uitging om zich aan te sluiten. Ook dit kan ertoe hebben geleid dat P. haar verblijf bij hem afhankelijk maakte van haar aansluiting bij de partij.

Wat betreft het ogenblik waarop verzoekster bij P. M. is ingetrokken, stelt zij zeer duidelijk nooit verklaard te hebben dat dit na de dood van haar vader zou zijn geweest. Dit heeft zij reeds verduidelijkt tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I, p. 9). Het feit dat eerder in de nota's van het persoonlijk onderhoud genoteerd werd dat dit na de dood van haar vader zou zijn geweest (CGVS I, p. 4), wijt zij met klem aan een communicatiefout, m.n. een verspreking van harentwege of een fout die als gevolg van de vertaling in de nota's geslopen is.

Wat dit betreft wensen we er overigens op te wijzen dat de omstandigheden van het gehoor op het CGVS communicatiefouten in de hand werkten. De taal van de procédure is het Nederlands, maar de tolk was Lingala-Frans. Dat betekent dat de Nederlandstalige protection officer de vragen in het Frans diende te stellen, die werden vertaald naar het Lingala, waarop verzoekster antwoordde in het Lingala, en waarna haar antwoorden werden vertaald naar het Frans maar door de protection officer neergeschreven in het Nederlands. Door deze manier van werken wordt een boodschap zodanig vaak opnieuw verwoord en vertaald dat het normaal is dat er miscommunicaties en fouten in sluipen. Deze omstandigheden hadden kunnen worden vermeden door te zorgen dat verzoekster een Franstalige procédure toegewezen kreeg. Wetende dat de tolken Lingala grotendeels Franstalig zijn, lijkt dat een logische keuze om communicatiefouten zoveel mogelijk te vermijden. In elk geval dient er rekening mee te worden gehouden dat deze veelvuldige taalverandering tijdens een gehoor ruimte laat voor vergissingen en interpretatiefouten, en dat eventuele schijnbare tegenstrijdigheden vele oorzaken kunnen hebben die buiten verzoekster gelegen zijn.

Verzoekster bevestigt in elk geval dat er geen enkele twijfel over bestaat dat zij enkele maanden na de dood van haar moeder is ingetrokken bij P.; zij schat dat dit ongeveer in augustus 2015 geweest moet zijn. Verwerende partij is niet verder ingegaan op dit element, en heeft niet proberen te achterhalen wat de oorzaak was van dit verschil in terminologie, en of het inderdaad een contradictie was dan wel een verspreking of vertaalfout. We menen dan ook dat dit minimale element geen afbreuk kan doen aan verzoeksters geloofwaardigheid.

Verzoekende partij is van mening dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar intrekken bij P. M. en met betrekking tot de druk die vervolgens op haar werd gelegd om zich aan te sluiten, duidelijk en geloofwaardig zijn en dat er geen redenen zijn om te twifelen aan haar verklaringen hieromtrent.

2. Wat betreft het verwijt dat verzoekster niet eenduidig zou zijn met betrekking tot de vergaderingen waaraan ze heeft deelgenomen, meent verzoekende partij dat verwerende partij de gehoornotities niet met zorg geanalyseerd heeft. Haar verklaring dat zij niet naar vergaderingen van de partij is gegaan omdat deze ergens anders plaatsvonden, moet in zijn context gelezen worden: deze kadert binnen een verklaring waarmee verzoekster wilde aantonen dat zij geen actief lid was, maar dat zij slechts lid was omdat zij bij P. woonde. Hieraan voegde zij toe dat zij, in tegenstelling tot bijvoorbeeld P., niet actief naar vergaderingen ging die elders plaatsvonden: (...)

Ongeveer eens per maand vond een vergadering plaats binnen het perceel van P.. Over het algemeen nam verzoekster ook aan deze vergaderingen niet deel, daar deze vaak overdag plaatsvonden en zij op dat ogenblik aan het werk was. Op twee momenten was zij toevallig thuis op het ogenblik dat de vergadering op het perceel van P. M. plaatsvond. Op die ogenblikken nam zij deel aan de vergaderingen, aangezien zij op die momenten dan toch aanwezig was. Over de frequentie van de vergaderingen op het perceel van P. en van haar deelname daaraan was verzoekster heel duidelijk: (...) Dat verzoekster op de vraag hoe vaak ze deelnam aan vergaderingen antwoordde hoe vaak de vergaderingen in het perceel van P. plaatsvonden, neemt niet weg dat ze meteen daarna specificeerde hoe vaak zij dan zelf deelnam aan deze vergaderingen. Het kwam tijdens beide interviews regelmatig voor dat verzoekster de precieze draagwijdte of strekking van de vraag niet precies begrepen had, en haar antwoord enigszins afweek van de precieze vraag. Hierover heeft verzoeksters raadvrouw aan het eind van het eerste persoonlijk onderhoud reeds opgemerkt dat dit niet te maken heeft met kwade wil van verzoekster haar kant, maar dat hierbij rekening moet worden gehouden met haar wijze van functioneren (m.n. haar enigszins cultureel gebonden gewoonte om niet steeds to the point te antwoorden) en met haar beperkte opleidingsniveau. We menen dan ook dat wat dit betreft de nodige zorgvuldigheid aan de dag moet worden gelegd, en dat verzoeksters verklaringen in dit licht geanalyseerd dienen te worden. Het feit dat zij meteen daarna haar daadwerkelijke antwoord op de vraag specificeert, mag er niet toe leiden dat hieruit een tegenstrijdigheid wordt vastgesteld. We menen dat dit niet bepaald getuigt van goede trouw vanwege verwerende partij.

Wat betreft verzoeksters deelname aan de manifestatie op 20 december 2016 bevestigt zij dat die dag werkelijk bijna iedereen die "anti-Kabila" was, op straat kwam. Ze verklaart dat zelfs personen die tot dan toe niet actief politiek geëngageerd waren, bij die manifestatie op straat kwamen om te protesteren tegen het feit dat Kabila op dat moment had aangekondigd dat hij geen afstand zou doen van zijn presidentschap. Objectieve bronnen bevestigen inderdaad dat dit een zeer wijdverspreid protest was als reactie op de aankondiging van président Kabila dat hij niet opzij zou stappen. Het feit dat verzoekster geen zeer actief lid van de UDPS was, neemt niet weg dat zij al jaren anti-Kabila was en dat deze aankondiging, ook voor haar een stap te ver was. De ernst van deze aankondiging en het feit dat zodanig veel mensen collectief hun woede uitten door op straat te komen, heeft haar ertoe aangezet deel te nemen aan de manifestatie. In de door verzoekster geschetste context lijkt haar deelname zeker aannemelijk.

3. Dat verzoeksters kennis van de partij UDPS beperkt is, heeft zij nooit ontkend en strookt met haar verklaringen dat zij niet uit voile persoonlijke overtuiging of engagement lid geworden is. Dat zij niet in staat is bepaalde details over de achtergrond en de werking van de partij te geven, lijkt dan ook niet problematisch in het licht van haar verklaringen. We menen evenwel dat dit gebrek aan kennis geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het feit dat zij zich in een politiek geëngageerd milieu bewogen heeft. Ook dit strookt met haar verklaringen dat zij nooit echt interesse voor de partij zelf getoond heeft, maar dat zij eerder politiek beoefende uit "buikgevoel". Zij was niet receptief voor informatie over concrete ideologische achtergronden of werkingsprincipes van de partij.

Verzoekende partij nodigt Uw Raad verzoeksters verklaringen met zorg te analyseren, en vast te stellen dat verzoekster steeds eerlijke en bescheiden verklaringen heeft afgelegd over haar lidmaatschap bij de partij UDPS, over haar betrokkenheid bij en activiteiten in het kader van deze partij, over haar deelname aan de manifestatie van 20 december 2016.

Verzoekster heeft haar politiek engagement nooit trachten te overdrijven, maar heeft daarentegen oprechte en consistente verklaringen afgelegd over haar politieke voorkeuren en betrokkenheid bij de UDPS.

De beperkte incoherenties die door verwerende partij worden vastgesteld, vinden hetzij geen bevestiging in een zorgvuldige lezing van de desbetreffende passages van de gehoornotities, of dienen ernstig genuanceerd te worden en kunnen geweten worden aan een communicatieprobleem gedurende het persoonlijk onderhoud.

4. Wat betreft de concrete feiten die de aanleiding hebben gevormd van verzoeksters vertrek uit haar land van herkomst meent verzoekende partij weerom dat de door verwerende partij aangehaalde tegenstrijdigheden geen bevestiging vinden in een zorgvuldige lezing van de gehoornotities.

Wat betreft het precieze verloop van verzoeksters arrestatie gedurende de manifestatie van 20 december 2016, valt bij een lezing van de gehoornotities op dat er een duidelijke begripsverwarring bestaat bij het gebruik van de termen "huis" en "perceel". Wanneer men er de gehoornotities op naleest (CGVS I, p. 10-12) is het duidelijk dat protection officer en verzoekster elkaar niet begrijpen. Verzoekster tracht een chaotische situatie te schetsen, maar dit gebeurt in zodanig veel verschillende stukken dat het overzicht over de situatie verloren gaat. Bovendien beschrijft verzoekster een huislijke situatie die geheel anders is dan degene die ons bekend is: vanop de straat komt men in feite binnen op een "perceel", dat geen huis is, maar wel reeds als "binnen" beschouwd wordt. Een deel van het leven van het gezin speelt zich op het perceel af, en niet per se binnenshuis. Dit zorgt voor begripsverwarring wanneer verzoekster bijvoorbeeld spreekt over posters die "binnen" aan de muren hangen: deze hangen weliswaar binnen het perceel, maar wel "buiten". Bovendien spreekt verzoekster over het feit dat de soldaten haar "salon" geplunderd hebben; elders verklaart ze dat zij haar eigen salon had ingericht in een hangar op het perceel van P. (CGVS I, p. 19). Ook dit salon bevindt zich dus niet binnen het "huis". Voor haar is dit alles evident en zij heeft dus niet de reflex gehad om deze huisindeling op eigen initiatief te verduidelijken, teneinde de verwarring van de baan te helpen. Het was aan de protection officer om zorgvuldig te werk te gaan, en op dit punt duidelijkheid te scheppen en te vragen haar woonplaats te schetsen en vervolgens stap voor stap te beschrijven hoe en waar de arrestatie zich had afgespeeld. Eens deze woonsituatie duidelijk is, weet verzoekster de arrestatie zeer gedetailleerd te beschrijven en in de ruimte te situeren. Verzoekende partij meent dat de bevragsingsstijl op dit punt (CGVS I, p. 10-12) de verwarring in de hand werkte en onvoldoende zorgvuldig was.

Ook uit verzoeksters verklaringen over de arrestatie van P. M. kunnen geen tegenstrijdigheden afgeleid worden: (...)

Hieruit blijkt duidelijk dat P. aanvankelijk opgepakt werd, maar dat hij daarbij een crisis kreeg en dat de agenten hem vervolgens ter plaatse nog losgelaten ("bevrijd") hebben en hem vervolgens voor dood achtergelaten hebben op het perceel.

Het is verzoekende partij werkelijk niet duidelijk waarom verwerende partij meent dat verzoekster op dit punt niet eenduidig of tegenstrijdig zou zijn. Verzoeksters verklaringen over haar arrestatie zijn daarentegen zeer uitgebreid, gedetailleerd en consistent, en er is geen reden om aan de geloofwaardigheid ervan te twijfelen.

Ook wat haar bevrijding betreft legt verzoekster zeer spontane uitgebreide, gedetailleerde verklaringen af (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 16-17). Hoewel ze inderdaad verklaart dat zij de soldaat in kwestie niet herkende, maakte zij wel duidelijk dat hij haar wel degelijk goed kende en haar toen zij klein was regelmatig gezien had. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat haar ouders hem in het verleden een dienst bewezen zouden hebben: "Hij zei dat hij me zou helpen omdat ook hij geholpen was geweest door mijn ouders" (CGVS II, p. 18). Hierover zijn verder geen vragen gesteld, zodat het niet duidelijk was in welke zin de soldaat in kwestie eventueel in het krijt stond bij verzoeksters ouders. Het is best mogelijk dat hij om een reden die verzoekster onbekend is een plichtsgevoel heeft naar verzoeksters ouders of nonkel toe, hetgeen hem ertoe heeft aangezet verzoekster te helpen. In dat licht is het wel degelijk aannemelijk dat hij het risico heeft genomen om verzoekster uit haar hachelijke situatie te redden. Dat verzoeksters bevrijding ongeloofwaardig zou zijn, is overigens een louter subjectieve appreciatie van verwerende partij, die geenszins weerslag vindt in de gehoornotities.

Tot slot heeft verzoekster eveneens spontané, gedetailleerde verklaringen afgelegd over haar twee dagen durende detentie, m.n. over de detentieomstandigheden, de identificatieprocedure, de intimidaties... (CGVS I, p. 14-15, CGVS II, p. 15). Ook deze verklaringen vergroten de geloofwaardigheid van haar relaas.

Ook wat betreft de concrete feiten die de aanleiding hebben gevormd van verzoeksters vertrek uit haar land van herkomst, nodigt verzoekende partij Uw Raad uit de gehoornotities in het licht van bovenstaande opmerkingen te herevalueren. Verzoekende partij meent dat verzoeksters verklaringen van de door haar geschetste gebeurtenissen wel degelijk als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd moeten worden.

In dat opzicht wenst verzoekende partij erop te wijzen dat verzoeksters verklaringen blijf geven van een arrestatie op politieke gronden, en dat verzoekster dus al eerder het voorwerp van vervolging uitmaakte in haar land van herkomst. In die context dient artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet in acht genomen te worden:

(...)

In het licht van deze wetsbepaling kan verwerende partij niet volstaan met de vaststelling dat zij "geen redenen [ziet] om te vermoeden dat zij omwille van politieke redenen vervolgingen te vrezen heeft vanwege de Congolese autoriteiten". In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, is het wel degelijk omwille van haar politiek profiel dat verzoekster eerder opgepakt is, m.n. omwille van haar deelname aan de anti-Kabila-manifestatie en omwille van het feit dat zij nauw betrokken was bij de activiteiten van de UDPS en bij personen die met deze partij geassocieerd werden. Conform artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is dit een duidelijke aanwijzing dat haar vrees voor vervolging gegrond is.

Verzoekende partij meent inderdaad dat verwerende partij verzoekster politieke profiel minimaliseert. Hoewel zij zich inderdaad niet uit eigen initiatief aangesloten heeft bij de UDPS, is zij wel degelijk zeer nauw verbonden geweest met actieve oppositieleden (P., haar zoon T....) en wordt zij dus wel degelijk geassocieerd met de oppositie.

Bovendien heeft zij wel al jarenlang een politieke voorkeur, en is zij m.n. openlijk anti-Kabila. Hoewel zij haar eigen betrokkenheid en activisme enigszins bescheiden voorstelt, heeft zij wel degelijk een uitgesproken politiek profiel, hetgeen haar zoals gezegd reeds eerder problemen opleverde.

Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing rekening gehouden met het actueel politiek zeer instabiele klimaat in Congo, met de presidentsverkiezingen in zicht.

[landeninformatie]

Al deze informatie duidt erop dat de politieke situatie in de DR Congo op dit ogenblik extreem volatiel is en dat te verwachten valt dat de komende verkiezingen gepaard zullen gaan met veel geweld. Ook blijkt dat politiek betrokken figuren en personen die hun onvrede met de situatie uiten, bijzonder gevisieerd worden door geweld vanwege de overheidsdiensten.

Deze instabiele politieke context is uiteraard een belangrijk element om in acht te nemen bij de beoordeling van het risico op vervolging of op het lijden van ernstige schade dat verzoekster in geval van terugkeer naar haar land zou lopen.

Niettemin blijkt uit de bestreden beslissing op geen enkele manier dat hiermee terdege rekening werd gehouden.

Het is frappant vast te stellen dat verwerende partij stelt dat de gewelddadige incidenten die eerder dit jaar en in 2017 in de hoofdstad plaatsvonden dienen te worden gezien binnen de specifieke politieke context van dat moment of binnen het kader van andere specifieke evenementen, maar dat ze bij haar beoordeling op geen enkele manier rekening houdt met het zeer specifieke en politieke evenement dat de situatie in DR Congo op dit ogenblik uiterst verontrustend maakt, m.n. de aankomende (en steeds verder uitgestelde) verkiezingen.

Verzoekende partij meent dat verzoeksters profiel, en in het bijzonder het feit dat zij met de anti-Kabila beweging geassocieerd wordt en omringd is door politiek zeer geëngageerde personen en zelf publiek haar ongenoegen met de politieke situatie neigt te uiten, haar bijzonder kwetsbaar maakt voor het geweld dat de DR Congo actueel teistert en in de nabije toekomst dreigt te teisteren. Het feit dat zij reeds eerder het voorwerp van vervolging op politieke gronden uitmaakte, is een belangrijke aanwijzing dat zij in de toekomst riskeert opnieuw vervolgd te worden, of ernstige schade te lijden in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, zeker gezien het hierboven geschetste politieke klimaat."

Beoordeling

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de ‘gegronde vrees voor vervolging’. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Verzoekster werd overeenkomstig artikel 14 PR RvV ter zitting ondervraagd over haar actuele vrees. Verzoekster voert immers aan een vrees voor vervolging te hebben omwille van haar sympathie voor de UDPS terwijl het een algemeen bekend gegeven is dat ingevolge de presidentsverkiezingen in DRC recent een nieuwe president werd geïnstalleerd. Deze nieuwe president is Felix Tshishkedi en hij kwam op voor de UDPS. Verzoekster verklaarde ter zitting dat Felix Tshishkedi inderdaad de nieuwe president is maar hij zou slechts het “*president-statuu*” bekleden terwijl de echte macht nog in handen is van J. Kabila.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar sympathie voor de UDPS niet meer actueel is aangezien het niet aannemelijk is dat verzoekster als vermeend UDPS-sympathisant problemen zou hebben met de autoriteiten gezien de actuele president behoort tot de UDPS. Zelfs in de veronderstelling dat Kabila nog een zekere macht zou uitoefenen is er geen reden waarom verzoekster, als vermeend UDPS-sympathisant, vervolging zou dienen te vrezen louter en alleen omwille van haar voorgehouden politieke overtuiging.

Deze vaststelling ondergraaft reeds *ab initio* verzoeksters aangevoerde vrees voor vervolging.

2.2.4. Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoekster “*geen activistisch profiel*” heeft (verzoekschrift, p. 4). De bestreden beslissing oordeelde dienaangaande als volgt:

“Ook op basis van uw kennis van het politieke landschap en de politieke ontwikkelingen dient te worden geconcludeerd dat u geen enkel politiek engagement vertoont. U blijkt niet op de hoogte te zijn waarvoor de afkorting van UDPS staat (CGVS II p.7). Ook wanneer het over de inhoud van de partij gaat blijkt u ook hier zo goed als geen kennis over te hebben. Wanneer u wordt gevraagd wat u weet over de werking en de doelstellingen van de partij blijft u steken in algemeenheden en slaagt u er niet in blijk te geven van enig inzicht in de ideologische achtergrond van de partij. U kan enkel aangeven dat men vertrouwen moet hebben in hun voorzitter zodat hij het land kan veranderen en iedereen in betere omstandigheden kan leven, zonder hierbij concrete doelstellingen of projecten te kunnen aanhalen (CGVS II p.7). Evenmin bent u bekend met vooraanstaande personen binnen de partij. U kent enkel Tshishkedi en zijn zoon maar kan niemand anders noemen (CGVS II p.8-9). Eveneens bent u ook niet op de hoogte van de interne strubbelingen binnen de partij. U verklaart niet te weten of het een verenigde partij betreft of dat er verschillende afsplitsingen binnen de partij bestaan (CGVS II p.8).

U noemt Felix Tshisikedi als de enige nieuwe leider van de partij na het overlijden van zijn vader (CGVS I p.23). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Actualité CD – RDC: Tshibala qualifie 'd'erreur' l'agrément de 4 UDPS par le ministère de l'intérieur – 16.05.2018) blijkt echter dat de partij na de dood van Tshisikedi in verschillende fracties is uiteengevallen. Dat u niet zou weten tot welke fractie u zelf behoort is uiterst opmerkelijk en getuigt van bitter weinig betrokkenheid bij de partij. Opvallend genoeg kunt u ook de vlag van de partij niet correct beschrijven. Dit terwijl u verklaart dat in uw perceel steeds affiches of foto's van de partij te vinden waren (CGVS I p.13). U verklaart dat het een witte vlag betreft met een blauwe hand op. Niet alleen is dit slechts een heel summiere beschrijving van deze vlag, dit stemt zelfs niet overeen met de vlag die bij het Commissariaat-generaal bekend is en werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op deze vlag is namelijk geen arm of een hand te zien. **Uw absolute onwetendheid met betrekking tot de achtergrond van uw partij, terwijl u nochtans verklaart geïnteresseerd te zijn geraakt in politiek eens u lid werd van de partij (CGVS II p.9), ondermijnt verder uw verklaringen zich in een politiek geëngageerd milieu te hebben bewogen."**

Verzoekster weerlegt deze vaststellingen niet op concrete wijze en beperkt zich tot enige algemeenheden en nuanceringen die echter geen afbreuk vermogen te doen aan voormelde motivering.

Inzake haar vrees voor vervolging stelt de bestreden beslissing:

"Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat u politiek zou geëngageerd zijn of ook maar iets betrokken zou zijn bij de UDPS. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de Congolese autoriteiten u een dergelijk politiek profiel zouden aanmeten en u om die reden vervolging zou dienen te vrezen. Evenmin kunt u zelf enige redenen aanhalen waarom dit het geval zou zijn. Nergens verklaart u waarom u vreest geïnterviewd te zullen worden door de autoriteiten. U verklaart dat op het moment van de manifestatie iedereen willekeurig werd gearresteerd (CGVS I p.13), maar dat men na die arrestatie werd voorgesteld om familie op te bellen zodat zij betaalden voor de vrijlating. Zij dreigden er mee dat u in detentie zou blijven indien u niet betaalde (CGVS II p.15). Dit wijst er echter niet op dat u gearresteerd werd of in detentie zou blijven omwille van uw politiek profiel. Zodoende kan ook niet worden aangenomen dat u verder door de autoriteiten zou geïnterviewd worden. U kan daarnaast evenmin zelf een inschatting bieden van het risico dat u liep. U verklaart niet te weten wat er gebeurd zou zijn indien u niet uit detentie was ontsnapt. U slaagt er dan ook niet in om aan te geven om welke reden u geloofde dat u geïnterviewd werd en dat u verdere vervolging riskeerde. U verklaart slechts dat degene die u uit detentie hielp besloot dat u diende te vertrekken zonder dat u zelf goed en wel beseftte dat u het land zou verlaten. U slaagt er dan ook niet in aan te geven waarom deze man dacht dat uw leven in gevaar was (CGVS II p.17-18). Op zijn minst kan van u verwacht worden dat u enige inspanningen levert om het risico dat u zou lopen in te schatten, dat u dit naliet zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u negatief onder de aandacht van de Congolese autoriteiten zou staan en enig risico zou lopen. Dit vermoeden wordt nog versterkt door het feit dat u evenmin enige inspanningen leverde om informatie te verkrijgen van anderen waar u nauw bij betrokken was en in dezelfde situatie zouden verkeerd hebben als u. U weet niet of anderen die deelnamen aan vergaderingen van de partij enige problemen kregen. U weet zelfs niet of zij al of niet werden gearresteerd en of zij voor deze manifestatie al enige problemen zouden hebben gekend. Zelfs over het lot van de kinderen van P., waar u samen mee gearresteerd werd, bent u niet op de hoogte (CGVS II p.10 en p.14). Nochtans verbleef u nog anderhalve maand in de regio terwijl u vaak bezoek kreeg van de soldaat die u hielp ontsnappen (CGVS II p.16-17). Zodoende had u wel degelijk de mogelijkheid om zich te informeren naar anderen in een gelijkaardige situatie. Temeer omdat u net contact had met een soldaat werkzaam op het politiekantoor waar u had vastgezet kon u gemakkelijk trachten informatie te verkrijgen over de anderen die met u gearresteerd werden om uw eigen situatie beter in te schatten. Indien u vreesde voor uw leven valt te verwachten dat u minstens enige pogingen onderneemt om informatie in te winnen over lotgenoten. Dat u hier niet de minste stappen toe nam doet afbreuk aan uw verklaringen in Congo gevreesd te hebben voor uw leven."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt niet concreet weerlegd zodat deze motivering door de Raad wordt overgenomen.

Waar verzoekster verwijst naar de mogelijke communicatiefouten ingevolge de vertolking toont zij niet concreet aan op welke wijze een miscommunicatie de grondslag zou zijn van een foutieve motivering.

In de mate dat verzoekster verwijst naar het "actueel politiek zeer instabiel klimaat in Congo, met de presidentsverkiezingen in zicht" blijkt dat het algemeen bekend is dat deze presidentsverkiezingen inmiddels hun beloop hebben gehad en resulteerden in de aanstelling van Felix Tshisikedi, de kandidaat van de UDPS, als president (cf. 2.2.3.).

Gelet op de devolutieve werking van het beroep leiden de voorgaande vaststellingen tot het besluit dat verzoekster niet aannemelijk maakt actueel een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van haar vermeende UDPS-sympathie.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekster beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen als deze ten grondslag van de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde inzake haar profiel en de presidentsverkiezingen niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt geen element aangebracht inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zodat deze bepaling niet kan worden ingeroepen in hoofde van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS